

Galgóc és Vidéke

társadalmi és gazdasági hetilap.

Megjelen minden szombaton reggel, német és tót melléklettel.

Előfizetési ár:		Felelős szerkesztő ÁMON VILMOS Társzerkesztő: H. PÁZMÁNY SÁNDOR Kiadóulajdonos: TÖRÖK GYULA	Előfizetési díjak, hirdetések, valamint a lap szellemi részét érdeklő közlemények, a lap szerkesztőségéhez intézendők. — Kéziratokat nem adunk vissza. — Levélre válaszolunk, ha válaszbélyeg van mellékelve.
Egész évre	12 kor.		
Fél évre	5 kor.		
Negyed évre	2 kor. 50		
Egyes szám ára 20 fillér.			
Vidéki előfizetők postaköltségét nem fizetnek.			

A főispán körútja.

Dr. Kramolin Viktor vármegyénk főispánja sorra járja a gondjaira bízott vármegye minden egyes járását, hogy ott a hivatalos vizsgálatokat megejtse és egyben kihallgatást ad mindazoknak, akik az ő ügyes-bajos dolgaikkal fölkeresni óhajtnak.

Ha ezt a dolgot, mint egyszerű tény tekintjük, nem találunk abban semmi különösebb fontosságot és legfeljebb arra a tapasztalatra jutunk, hogy vármegyénk főnöke, a ki a kormány képviselőjeként van vármegyénk élére helyezve: olyan lelkiismeretesen teljesíti a reá ruházott nagy feladatokat, hogy ezáltal feltűnő módon megcáfolja azokat a szokásokat, amelyek eddigelé napirenden voltak,

és ez a felfogás dominálni fog azok között, a kik vagy nem tudnak, vagy pedig nem akarnak a dolgok mélyére tekinteni.

Sokan vannak, a kik ezeket a látogatásokat pusztán buzgóságnak és kötelességérzetnek tekintik; de viszont vármegyénk közönségének tiszteletreméltó óriási többsége fölilemelkedik a hétköznapi szűkreszabott korlátain

és egész más momentumokat is fedez fel ezekben a látogatásokban, amelyeknek eredménye a közel jövő társadalmi gazdasági és közigazgatási életünk minden mozzanatában bizonyára mutatkozni fog.

Főispánunk eme ténykedése igen sok irányban meg fogja teremni azokat a gyümölcsöket, amelyekre a mi invalidus társadalmi életünknek égető szüksége van.

Ez a fárasztó munka nem a lelkiismeretes hivatalnok, hanem a bölcsen és nemesen gondolkodó ember munkája, mely nélkülözi a rideg formákat és előtérbe tolja a magasztos ideálért küzdő férfit, a ki szíve meleg érzését viszi azok közé, akiknek jóléte az ő működésében keresi támogatását.

A modern igazságszolgáltatás főelve a közvetlenség, a melynek természetes folyománya a tiszta látáskör és épen erre a tiszta látókörre van annak szüksége, a ki az igazság zászlaját tűzi ki munkásságának színterére.

Ez az igazságérzés vonul át Dr. Kramolin Viktor eddigi működésének minden mozzanatán; az a nemes érzés, a mely az ő gondolkodását összeforrasztja annak a népnek az életével, a

mely nép minden viszontagságok között is föltétlenül bir annyi érzéssel az igazság megnyilatkozása iránt, hogy szeretettel tárja föl szívével a jóakaró pártfogó számára.

és a nép minden esetben megmutatta, hogy ragaszkodó szeretettel veszi körül azt: akiben barátját, oltalmazóját, támaszát látja.

A ki figyelemmel kísérte a mi szeretett főispánunk eddigi körútjain azt a tüntető lelkesedést, melyet az a nép tanúsított, a mely népnek lelkében egyes rosszakaratú álnok próféták a hazafiúi érzéseket elnyomni akarták; úgy az már eddig is biztos meggyőződést szerzhettek aziránt, hogy ez a bizalomkeltő munkakodás kiszámíthatatlan mértékben hozzájárul ahhoz a nyugodt irányzat megteremtéséhez, amelyre nagyon, de nagyon nagy szükségünk van.

Most, hogy a közvetlen közelünkben levő pöstyéni járás lakosságának őszinte, igaz örömét látjuk, a mely örömben önkénytelenül osztozik a járás minden lakosa, mi is kivesszük részülnket az ünneplésből.

A közvetlenség, igazság és szeretet jeleit látjuk meggyőzőnkünk működ-

A „Galgóc és Vidéke“ tárczája.

Zsuzsa.

Hát ezzel a leánnyal mi történt? mondja a falu bírása, egy 8-9 éves kis leányra mutatva. Hogy hívnak?

Ez utóbbi kérdést a leánykához intézte, ki ott állt az érdemes tanács előtt. . . Nézte az ismeretlen arcokat. Nem tudja, hogy mit akarnak vele. Köténykéje egyik sarkát bal kezében tartja. Azzal törli ki könnyeit. Meszsi vidékről jött. — Egy asszony hozta ide, s aztán itt hagyta a falu végén. Hiába várta vissza őt. Az égen már a csillagok fénylettek, a mikor az asszonynak a keresésére indult. — Sirva járta a házakat, de nem találta sehol. Oh most már nincs senkie, de senkie ezen a nagy világon. Hangosan kezdett zokogni.

S a bíró hozzámegegy, csititgatja. Ne félj, ne sirj; nem lesz sammi bajod és simogatni kezdé a lányka arcát. Hol lakol, hogy hívnak?

S a leányka abbahagyta a sirást, könnyes szemét a bíróra emeli. Zsuzsának hívnak. Messziről a hegyek közül jöttünk. S a néni elment; talán föl az égbe. Oda a csillagok közé az édes anyám ntán. Mutassák meg az utat, hadd menjek oda én is. . . És ujra zokogni kezd. —

S az érdemes tanács határozott. Nem adják Zsuzsát árvaházba. Fölneveli őt a falu. Az öreg Czillnignének úgy sincs senkie. Oda adják neki a leánykát. —

Hisz oly nagyon kérte. — Elhívták az öreg asszonyt. Nem is kellett messze menni érte. Kiinn várt már az ajtó előtt. Hiszen ő nála aludt már egy éjjel a kis lány. . .

Elviheti őt, magánál hagyjuk, gondoskodunk róla, — mondja a bíró. Zsuzskának hívják.

Czillnigné megköszönte n tanács jószágát. aztán karonfogta a kis lányt, szelid hangon mondja; gyere haza Zsuzska.

Zsuzskából nagy lány lett. Bolondultak utána a falu legényei. Még a bíró fia is Antal Gábor. Pedig Zsuzska csak szegény leány volt.

Szegény lánynak csak szegény legény lehet a párja. Így gondolkodott Zsuzska is. Hiába kerülgette őt Antal Gábor. Bizony még csak szóba sem állt velük. Pedig ez a legény majd meghalt utána: De arról Zsuzska nem tehetett, hisz ő is szeretett. Szerette a szegény Máté Jánost.

Árva fiu volt az is. Volt egy-két holdnyi földje, de azt a gyámja kezelte. Ő meg szolgásgorba állt addig, a mig majd kiszolgálja

katoná éveit. S aztán, hogy mi lesz aztán, — azt már csak a Zsuzska tudja.

S mikor elment katonának és elbucszott tőle, Zsuzska meg is mondta, hogy ő várni fog reá. Nemcsak három évig, de ha kell tovább is.

Jöttek a levelek. Minden hónapban egy, kettő. Oh hogy várta már azokat Zsuzska. Átolvasta nem egyszer, de százsor is. Egyszer aztán csak elmaradt a levél. Várt egy hétig, kettőig, . . . egy hónapig. De semmi sem jött.

A bíró fia csak járt utána. Esdekelt, kérte — mind hiába. Zsuzska hű maradt. S most mikor már nem hallott hírt János felel, Antal Gábor sem beszélt többé szerelméről. Inkább vigasztalta Zsuzsát.

Egyszer Gábor szomorú arccal jött hozzájuk. Egy táviratot mutatott a lánynak. Mikor átolvasta, azt hitte a szíve szakad bele. Ugy összefolytak a betűk. Nézte, átolvasta kétszer, háromszor az egyptár szót — Meghalt, . . . az ő Jánosa meghalt . . . Mi lesz most vele.

Gábor ott állt. Nézte a lányt, látta annak fájdalmát; s nem merte megszólítani. Távoznia sem akart szó nélkül.

Megfogta Zsuzska kezét. Az máskor visszavonta, de most engedte, hisz azt se tudja mi történik vele.

désében, a mely szeretetnek viszonzása az a rajongó lelkesedés és a gyermekes öröm, a mely őt körutjában nyomon követi.

A közvetlen tapasztalatok számtalan képéhez a legdiszesebb keretnek csatolhatja vármegyénk főispánja az egyszerű és nyílt szívű nép meleg szeretetének vitázó koszoruját.

(A. V.)

Tarka krónika a hétről.

Az országgyűlés 48-as párt Kossuth ünnepet rendező bizottsága mindent elkövet, hogy minél fényesebbé tegye az ünnepségeket, melyeket a Kossuth Lajos századik születés napja alkalmából rendeznek. — A bizottság Hentaller Lajost kérte föl Kossuth életének megírására, melyet a párt több száz példányban fog megjelentetni. Hogy össze egyeztessék a hatóság ünneplését a polgárság ünneplésével az alapkövetelést délelőtről délutánra tették át, úgy hogy azon minél többen részt vehessenek. A sirt és a leendő mauzoleum helyét a főváros feldiszítetteti, az ünnepi beszédet maga Halmos polgármester mondja, valamint a házak fellobogozása és a város kivilágítása a polgárságot fel fogja szólítani. —

Angolország ismét örömmámorban úszik. A király a javulás útján van és erősen bíznak benne, hogy a koronázás augusztus 9-én valóban meg lesz tartva. — Vilmos császár ha Norvégiából haza megy, személyesen óhajt gratulálni szerencsés felgyógyulásához — Edvárd királynak.

Még mindig élénken foglalkoztatja a művelt világot a campanille elmulása — és halottaiból való föltámadása. Giovanni Paganini — ki Amerikában 300 millió lírányi vagyonhoz jutott, fél millió lírát adományozott az építési költség céljára.

Külföldi és velenzei művészek az új építés ügyében gyűlést tartottak. Némelyek abban a véleményben vannak, hogy, a Márk torony eltávolítása után a templom perspektívája tökéletesebb lesz, de a többség a régi

torony visszaépítését kívánja, hogy a város visszanyerje régi történeti alakját. Ily értelmű határozati javaslatban felszólítja a kormányt, hogy a toronyt régi alakjában restauráltassa.

Rémregénybe illő történettel gyarapodott a főváros bűnkrónikája. Hat nyolcz éves kis apróságok, szegény emberek kis leánykái, felügyelet nélkül játszadoztak az utca porában. Szüleik sem gondoltak arra, milyen martíromság van megírva a végzet könyvében kis lányaik számára. Tekintélyes állású elvetemült férfiak — lelketlen vén banyákkal szövetkezve, magukhoz csalták a kis lányokat, hogy aljas céljaik elérése céljából eszközzé tegyék. — Hogy a dolog kitudódott, naponta érkeznek feljelentések különösen a József városból a rendőrséghez. Már mind ismertek a közönség előtt az aszszonyformába bujt szörnyeknek nevei és lakásai, valamint a kis áldozatoknak is nyilvánosságra került a nevük, csupán a főbűnösök, az előkelő magas állású urak nevével fedeli el a közönség elől a discretió fátyla.

Mátray Bélát a vígszínház főrendezőjét súlyos csapás érte. Egyetlen fiok reménytelen szerelem miatt öngyilkossággal vetett véget életének. Színész növendék volt a vígszínház színésziskolájában. Egy növendék leánykába lett szerelmes akinek közönye végzettsé vált reá nézve. A Dunából fogták ki holttestét s a rendőrség az üllői uti bonczoló intézetbe szállította.

HIREK.

Lapunk azon t. előfizetőit, akik hátralékban vannak, tisztelettel kérjük, hogy a hátralékos díjakat lapunk kiadóhivatalába juttatni sziveskedjenek.

[Hivatalvizsgálat.] Markhot Gyula alispán e hó 22-én és 23-án a galgóczi járásban hivatalvizsgálatot tartott, a midőn a hivatal vezetése és rendbentartása fölött elismerését fejezte ki. Thuróczy Károly kir. tanácsos vármegyei főorvos f. h. 24-én tartotta meg az évi gyógyszerértvizsgálatokat a galgóczi és póstyéni járásokban.

(Terepszemle.) Jahl Károly tábornok terepszemle eszközlése végett egy napon át városunkban tartózkodott.

(A műkedvelők előadása.) A mi ködös társadalmi életünk homályába végre mégis vetődött egy fénysugár. A galgóczi fiatalság egy része ugyanis e hó 19-én a városi szegények javára műkedvelői előadással kapcsolatos mulatságot rendezett a melynél beigazololtatott, hogy egy kis tevékenységgel igen nagyszámú közönség részvételét lehet biztosítani. A műzlessel összeválogatott műsor minden egyes pontja nagy tetszést keltett és a rendezésen is meglátszott a mozgókon rendezőség elismerést érdemlő buzgalma. Három rövid felvonás és egy szavaltat töltötte be a műsort. Először a „Hadak útja“ cz. történeti darab. „Petőfi halála“ cz. jelenetét adták a mely jelenésben Schwitzer István úr mint Petőfi bár kissé erős páthosszal, de mindvégig öntudatos természetességgel alakította a műkedvelőt erősen próbára tevő szerepet. A jelenet keretébe tartozó honvédek Rottenstein Gyula és Rosenfeld Gyula urak voltak. Második darabnak, egy fiatal helyi szerzőnek Lenkei Sándornak „A ki másnak vermet és“, című egy felvonásos bohózatát vették elő. a darabban előforduló szerepek Galgóczi Gyula, Rosenfeld Gyula, Lenkei Sándor, Rottenstein Gyula, és Müller Sándor urak kezében voltak. A közönség tapsaiból úgy a szerzőnek, mint a szereplőknek bőven jutott. Zweig Jóna k a szavaltatáról a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozhatunk. Eltekintve az üde bájosságtól, ami megjelenésében nyilvánul: a k. a. hangja valami különös hatást gyakorol, a mely nagyban elősegíti azt a tökéletességet, a mi szavaltásában megnyilatkozik. Csehovnak „A madve“ cz. vigjátéka fejezte be az est műsorát. Helena szerepét Adler Stefánia k. a. kedves naivsággal játszotta, míg Rottenstein Gyula úr a czimszerepben nyújtott valóban dicséretet érdemlő alakítást. Lukács öreg szolgáló szép epizódszerepét Schwitzer István úr túlzott gesztusokkal kísérte. Az előadást tánc követte a melyben ökölnyi gyermekek is résztvettek. A világposta és egyéb mulatságok nagyban elősegítették az est sikerét, a mely a kora hajnal hasadtával fejeződött be. A jótékony cél részére csinos kis összeg jutott.

[Jönnek a katonák.] Egyizben megemlítettük, hogy a hadtestparancsnokság rendelkezéséhez képest a hadosztály gyakorlatok Galgóczon és Szentpéteren fognak megtartatni. Ujabbban ezen intézkedést megváltoztatták, a men yiben az 5. hadtestparancsnok

Zsuzska! ha te is úgy akarod, most már elsiatjuk őt és ha az Isten is úgy fogja akarni, — boldoggá tehetsz.

S ott hagyta a lányt, de nem ment vissza a faluba. A földéken ment kifelé a hártárba. Mintha lelkiismerete űzte volna. Mit is tettél Gábor: szólalt meg ott beann valami, — megcsaltad azt a lányt. Eltetted János leveleit s most még azt híresztelted róla, hogy meghalt. Menj vissza, mondj el neki mindent, s ő meg fog bocsájtani. — De Gábor nem tette. Hisz oly nagyon szerette Zsuzsát! S most, most már az övé lehet s mire János visszajő, elfeledik egymást.

Antal Gáborné imára kulesolja kezét, mikor megcsendült az esti harang. Beleszótt imájába Jánost is. Ma 3 éve, hogy elbucúzott tőle. Elbucuzott nem három évre; de örökre. S ő aztán férjhez ment, annak már két éve. A férje oly jó, oly nagyon szereti. Ő nem is szereti úgy viszont Gábort. Sokszor elgondolja Zsuzsa, hogy nem is érdemli meg férje szeretetét. Oh hányszor mondta neki azt; Zsuzsám ha engem nem is szeretsz, szeressed csak fiadat a kis Jánost. . .

Kiállt az ajtó elé, kinéz az utcára.

A kapun épen most fordult be egy legény. Katonasipka van a fején. S Antal Gábornét mintha odaszögezték volna a földhöz.

A legény hozzájött. Ráemelte két nagy fekete szemét.

Hát egy szavad sincs hozzám Zsuzska. Azt sem mondod, hogy Isten hozott. — Igaz, folytatá aztán szomoruan, három éve nem láttuk egymást. Talán már nem is szeretsz?

S az asszony csak most tudja, hogy ez nem képzelet, csak most látja, hogy János él. Oh mint szeretne odaborúlni annak vállára.

De hiszen akkor férje hazudott, . . . a távirat — az mind csalás.

János, susogja végre; — ne itélj el én ártatlan vagyok. S aztán Zsuzsa elmondta az egészét.

János nem szakítá félbe. Arcza sápadt lett, mint a fal. Keze görcsösen szorítá a botot.

Midőn Antalné befejezte beszédét, az utcáról futva jött férje. Máté is visszfordult. Szemről szembe álltak.

János . . .

Gábor . . .

Könyörgő volt az egyiknek tekintete; a másiké haragos mintha gyilkolni szeretett volna.

Pár perczig állottak így mozdulatlanul. Zsuzska halálsápadtan támaszkodott az ajtófélfához, belekapaszkodot a kilincsbe, hogy le ne essen.

János eldobta a botot, ökölbe szorítá kezét s közvetlenül a másik mellé lépett.

Mit tettél velem? . . . s hangja a hörgéshez hasonlított.

Gábor lesüté szemét. Oh csak az az asszony ne lenne itt.

János fölemeli. Zsuzsa végső erőlködéssel bemegy a házba, s aztán kijön karján a kis Jancsival: s odarohan közéjük.

János ő érte, a kis Jánosért bocsáss meg neki, s térdreessik a férfi előtt.

S a fölemelt kar lehanyatlik.

Zsuzsa kéri . . .

Fölemeli az asszonyt. Még egy tekintetet vetett ellenfelére, de az már nem haragos, inkább szomorú.

Isten veled Zsuzska! susogja halkan, mi már soha többé nem látjuk egymást; — s támolygó léptekkel indul kifelé.

És midőn a kapu bezáródik mögötte Zsuzsa elkezd sirni, . . . zokogni hangosan.

Gábor megfogja Zsuzsa kezét . . . meg-e tudsz nekem bocsájtani te is . . . Gábor szeméből két nagy könnycsepp gurul az aszszony kezére és Zsuzsa szó nélkül hajtja le fejét férje vállára.

Szoltányi Elek.

ság 4570 szám alatt e hó 12-én elrendelte, hogy a gyakorlatok Assa-Kürt tájékán lesznek megtartva. A katonaság városunkon e szerint csak 6-7-én éjjel és aug 29-én fog egy éjjelen át tartozkodni.

(Telefon.) A postaigazgatóság kívánásának megfelelőleg Galgócra teljesítik azokat a követeléseket, amelyek a telefon felállítására szükségesek és így remélhetőleg már a legközelebbi jövőben csilingelni fog nálunk is a telefon zajos csengettyűje.

(A ruhatisztítás legújabb módja.) A ruhatisztítás egy igen egyszerű módját fedezte fel *Hankech István* jeles hazánkfi. A nevezett ugyanis a legegyszerűbb módon tünteti el a foltokat, olyannyira, hogy a ruha tulajdonosát mely bámulatba ejti. A legutóbb ismét egy csodálatraméltó tisztítást eszközölt, ahol nemcsak a foltok, hanem maga a ruha is eltűnt. Szóval *Hankech* a legegyszerűbben végez a kezeire bízott ruhákkal. Beteszi a zálogházba, had tisztuljon ott. Hisz ez egy igen ügyes eljárás és mégis akadnak olyan konzervatív alakok, a kik a ruhatisztítás eme módja ellen óvást emeltek, aminek eredményeként a hatóság — a mely úgy látszik semmiféle érzékkel sem bír a zseniális újítások iránt. — *Hankech* pártfogásába vette, hogy számonkérje tőle a zálogban leledző ruhákat.

(Kárpátok gyöngye) Trensén-Teplitz fürdőből értesülünk, hogy az alaposan elrontott június után végre a pompás július meghozta a fürdővenégek nagy karavánját a jogosan „Kárpátok gyöngyének” nevezett híres fürdőhelyre. Többek között Metternich Sándor Paula hercegnő is, ki tavaly ugyancsak ott töltötte nyári kuráját, odaérkezett, állandó látogatója a Siege igazgató által ügyesen vezetett színháznak is és egyáltalában nagyon lelkesült tisztelője Trensén-Teplitznek. — Ott valóban rendkívül jól érzi magát mindenki és Heinrich dr. fürdőigazgató szorgosan gondoskodik arról, hogy a fürdőközönség kitünően érezze magát és a legjobb szórakozásokban részesüljön. A thermaforrások száma nemrég egy újabbival szaporodott és valószínűleg a jövő évre eme új meleg forrásnál is szép fürdőpalota épül, mert a főidényben a különféle fürdőhelyiségek gyakran kicsinyeknek bizonyulnak a sok gyógyulást keresők befogadására. —

(Annabál Póstyénben.) Holnap vasárnap este ünnepeljük *Póstyénben* a fürdők véd-szentjének: *Annának* ünnepét. Ez alkalomból a póstyéni fürdő vigalmi bizottságának sikerült az itt fürdőző hölgyek színe javát a délután rendezendő jótékonyági bazar számára megnyerni s nem tartjuk érdemtelennek azt sem, hogy a tombolánál ezuttal kisorsolandó tárgyak mind ezüsttárgyak lesznek. Este fényes *Anna*-bál lesz a gyógyusálon helyiségeiben.

[Elespített rablóbanda.] Lapunk mult heti számában említett tettünk arról a rablótámadásról, a melyet az elecskei vasutvonal mentén br. Szalvatoryné ellen elkövettek. *Bihari György* koborczigány és családja volt gyanúsítva a tett elkövetésével, akik a csendőrség kezei közé kerültek és ott beismerték, hogy ők voltak ludasak a merényletben.

[A mainzi színház igazgatója.] *Steiner Adolf Albert*, aki a barmeni színháznak volt az igazgatója, most nyílt pályázaton a 42 pályázó közül a mainzi színház igazgatójának választatott. Az új színházigazgató *Steiner József* fornószeghi földbirtokosnak a fia.

(Filokszer.) A szőlőbirtokosok réme, az apró szemmel alig látható kis bestia, a mely a szőlőtőnek tápláló hajszálgökeireiben üti fel tanyáját, ismét megjelent és már több helyen tápasztalják pusztító hatását. A galgóczi zölők egy tekintélyes részében már mutatkoznak a sárgás foltok, a melyek a filokszer pusztításának... eredményei. Nem tudjuk eléggé ajánlani szőlőgazdáinknak a kellő óvatosságot és erélyes védekezést, mert a folyton növekedő baj a legnagyobb válsággal fenyegeti szőlőterületünket. A filok-

szer terjedésének meggátolására irányuló védekezésekkel még bővebben fogunk foglalkozni és most csupán arra figyelmeztetjük a gazdaközönséget, hogy az oly területeken, a hol a pusztításnak nyomai látszanak, haladéktalanul intézkedjenek az iránt, hogy kellő mennyiségű szénkéng és az ahhoz szükséges feckendő rendelkezésül álljon arra az időre, amikor a szénkéngezés szükségessé válik.

(Az ideai termés.) Nem hiába tartja a néphit, hogy a gazdáknak csak akkor teljes az öröme, ha a jó termés a magtárakba van behordva: de nagyban igazat ad ennek a felfogásnak az ideai aratási idő is. A legszébb terméskilátások között indult az ország az aratási munkák elé és ma igen sok helyen óriási károkat okozott az árvíz, felhőszakadás és jégverés a már learatott és részben keresztberakott gabonában olyannyira, hogy a vérmes remények, a melyek az ideai gazdasági termékekhez fűződtek, sok tekintetben légyáraknak bizonyultak.

(„Balatoni-zavar.”) Társadalmunk három rokonszenves himnuszalakja a hét egyik délutánján vig hangulat „hullámaiban” temetkezett a „Balaton”-hoz címzett nyári mulatóegyk kecskelábu asztalánál. Szólt a cimbalom, brummogott a bőgő, s a szelid hangulat estendre a crescendo fokozatai szerint „hangos”-ba csapott át. Majd hazamenetelre került a dolog. Igen ám csak hogy az Erdődy-park előtt zavarba jött a káromtagu társaság! Így gondolkodtak: „Hárman vagyunk ugyan, de miként megyünk haza egyfelé? Megállapodásra sehogyse tudnak vala jutni. Végre is mi történt? Hazamentek hárman négyfelé.

(Halálozás.) *Dr. Filperger Gyula* privyeci főszolgabíró és *Filperger Vilmos* nyitrai bankhivatalnokot súlyos csapás érte. Édesatyjuk *Filperger Ernő Pozsonyban* meghalt. Az elhunyt 60 évet élt és egyidőben a nyitrai kereskedelem egyik kiváló tagja volt.

(Baleset.) *Dr. Franciscy Lajos*, a ki néhány hét előtt hosszabb tanulmányi utra *Londonba* utazott, egy baleset folytán lemondott a további utazásról. *Londonban* ugyanis a földalatti vasuton egy szikra csapódott balzsamébe és azt annyira megsértette, hogy kénytelen volt a tervezett tanulmányi utat megszakítva visszatérni *Nyítrára*.

(Drága a piac.) A mai nyomoruságos világba, amikor minden fillért ugyancsak meg kell tapogatnunk, hogy a megélhetés nehéz gondjain keresztülvergődhessünk, nem nézhetjük közönyösen azt, hogy helyi piacunkon az élelmi szerek folyton drágábbak és drágábbak lesznek. Ennek különben csakis a hatóság az oka. Ellenben a baromfitól a legutolsó zöldségig, mindent csak másod sőt harmad kézből szerezheti be a fogyasztó közönség. Ez nagy luxus. A kényelem szeretők ám tegyék, de azok, akiknél ez a fővárosi árakkal vetekedő piaci ár nem áll arányban a jövedelemmel, megkövetelhetik: hogy ne legyenek kénytelenek azoknak a közvetítőknak, akik irtóznak a munkától és csak ilyen megerőltetésbe nem kerülő életmód után vágyódnak megélhetési módot nyújtani. Különben erre van is határozat, amelyet csak végre kell hajtani. Tessék módot nyújtani arra hogy a termelő és fogyasztó közvetlenül érintkezzenek. Hisz tán erre való volna?! Itt ha valaki reggel 6 órakor megy vásárolni, már is másodkézből jut mindenhez, mert a közvetítők és kofák már 5 órakor össze-vásárolnak mindent. Ez egyenes útszora. Uzsora a termelő és uzsora a fogyasztó rovására. Ez ellen küzdeni kell: Be kell tartani a szabályrendeletet. Tessék utánanézni, hogy 8 óra előtt a közvetítők ne vásárolhassanak és ne árusíthassanak. Ezzel a szerényebb osztályon segítve lesz. A kényelemszeretők fizessék meg a kényelmet és vásároljanak a délelőtti órákban a közvetítőktől.

(Új ügyészségi megbízott.) *Tóth Rezső* vágújhegyi kir. járásbírósi aljegyző, a vágújhegyi kir. járásbírósi mellett alkalmazott ügyészségi megbízottak állandó helyetteseül rendelte ki.

(Tanügyi áthelyezés.) A vallás és közoktatásügyi miniszter *Endreffy Béla* ó miavai

és *Szesztina János* turólucai állami elemi iskolai tanítókat kölcsönösen áthelyezte:

(Clair Viktor könyve.) A. F. M. K. E. főtájkára még budapesti újságíró korában írta volt meg „Párbaj-kodex”-ét, a melyben élénk tollal, irodalmi színvonalon rajzolta a művelt közönség elé a lovagias ügyek esélyeit. Ez a „Párbaj-kodex” most érte meg ötödik kiadását, a mi már magában véve is ritkaságszámba megy a magyar könyvpiacra. Az ötödik kiadás különben abban is különbözik az előzőktől, hogy *Clair Vilmos* azt a nevezetes párbajok leírásával is megtoldotta. A könyvet itt-ott illusztrációk is gazdagítják, a melyek előkelő magyar művészet alkotásai. Az ötödik kiadásnak hihetőleg nagy kelendőse lesz.

(Fényképészeti műterem Nyitrán.) *Kallós Dezső* fényképész, külföldi tanulmányi utazásának befejeztével megyénk székhelyén már két éve produkálja a legjobban sikerült műveket. Modern berendezésű fényterme méltó a pártolásra.

— **Virágbarátok!** A „*Florol*” virágtrágya-kivonat használata bámulatatos hatással van a virágok fejlődésére, színompájára és illatára. Postán bérmentve küldi 1, 2 $\frac{1}{2}$ és 4 korona ellenében *Waltersdorfer E. Pál* droguista, Budapest. VII., *Kerepesi-út 8/I.*

Dr. Kovács Soma fogorvos (Budapest. VIII. *Kerepesi-út 29.*) már eltávozott városunkból, de még ez év augusztus havában ismételten eljön.

Fogmütétek, plombák, egyes fogak és fogsorok a legmegbízhatóbban készítetnek a budapesti műteremben.

2213 és 2254/1902 tkvi. sz.

Arverési hirdetmény.

A galgóczi takarékpénztár és *Hilczter Károlynak* — *Hiner Mihály* elleni 560 kor. és 900 kor. tőkek és jár. végreh. ügyében *Rattócz község* 330. szamu tjkvbeni 723 és 1629 hrsz. telkek $\frac{1}{4}$ a 315 számú tjkvben 1003 hrsz. a. telek $\frac{1}{4}$ a. 254 számú tjkvben 1241/a hrsz. a. a 355 számú tjkvben 1463 számú telkek $\frac{1}{4}$ részére, a 316 számú tjkv. 170 hrsz. a. telek $\frac{1}{10}$ — 373 számú tjkv. 142 hrsz. a. $\frac{1}{20}$ — a 306 számú tjkvben 888, 964, 891 hrsz. a. telek $\frac{1}{8}$ — a 354 számú tjkv. 1579 hrsz. a. telek $\frac{1}{4}$ — a 147 számú tjkv. 726 hrsz. telek, a 205 számú tjkv. 100 hrsz. telekből 66 $\frac{1}{2}$ öi, — a 185 számú tjkvben 980 hrsz. teleknek $\frac{1}{4}$ — a 265 számú tjkv. 710 hrsz. teleknek $\frac{1}{4}$ és a 314 számú telektjkv. 1522 hrszamu teleknek fél részre 16 kor. — 46 kor. — 33 kor. — 358 kor. — 97 kor. — 15 kor. — 31 kor. — 18 kor. — 10 kor. — 2 kor. — 6 kor. — 107 kor. — 37 kor. — 38 kor. — 11 kor. — és 75 kor. kikiáltási árban.

1902. évi augusztus hó 14. napján d. e. 9 órakor *Rattócz község* házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% -át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kikiáltott kezeihez letenni.

A kir. járásbírósi hatóság.
Galgóc 1902. évi május hó 6-án.

Sándor

kir. járásbíró

2211 és 2385 sz. 1902. tkv.

Arverési hirdetmény.

A *Weinberger Jakab* ügyvéd által képviselt galgóczi takarékpénztár és *Polányi József* ügyvéd által képviselt galgóczi hitelintézet végrehajtóknak. — *Marczinka sz. Stefanovics Katalin* elleni 166 kor. s. jár. illetve 158 kor. — fill. s. jár iránti végrehajtási ügyében *Beregszegh község* 109. szu. tjkvben foglalt 1—3 sorszamu 189/194, 415. hrsz. I. urb. zsellételeknek *Marczinka sz. Stefanovics Katalin* illető B. i. 4 alatti $\frac{3}{4}$ részre valamint az 1881. évi 60 tczikk 156. §-a alapján ugyanezen ingatlanok kk. *Marczinka Orsolya* társtulajdonost illető B. 3. alatti 1/4 részt, tehát beregszegi 109 sz. tjkvben foglalt egész ingatlan 544 kor. a beregszeghi 586 szu. tjkv. . irt 1 sor 1340b hrsz. a. f 2 sor 1342b hrsz. f intványrak B 2b alatt *Marczinka Stefanovics Katalin* nevében vezettek $\frac{1}{4}$ részére.

128 kor — fill. kikiáltási árban 1900 évi augusztus hó 16-ik napján d. e. 9 órakor *Beregszeg község* házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% -a vagyis 54 k. 4 fill. illetve 12 kor. 80 fill. készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kikiáltott kezeihez letenni.

A kir. járásbírósi hatóság.
Galgóc 1902. évi május hó 26-án

Sándor

kir. járásbíró,

Santal Egger

valódi keletindiai Santal olajat tartalmazó tokocskák, orvosilag ajánlott, megbízható szer fiatal emberek bántalmánál. A folyást néhány nap alatt megszünteti. Orvosi tanácsra alkalmaztatik, jobb mint a drága külföldi szerek. Egy eredeti tigris fej védjeggyel ellátott üveg **ára 3 korona.**

Fő és szétküldési raktár **Török Gyula** gyógyszerháza **Galgóc.**

L. Reisz Sohn,
Nagyszombat.
Lederhandlung
Schuwarenverkauf
Lager technischer Artikel
wie
Asbest & Gummi-Packungen.
Hauf & Gummischläuche
Wasserdichte Decken
in allen Dimensionen
Echt englische
Leder Kernriemen * * *
Deckenleihansalt.

Fényképeszeti
cikkek
legelőnyösebb beszerzési
forrása.

■ ■ Elsőrendű gyárakból került ■ ■
fényképező készülékeimmel
műkedvelők is már a legelső felvételből remek
képeket készíthetnek. ■ ■ ■
Részletes utasítást a képek előállításához ingyen és bérmentve küld
Veszprémi Samu utóda **Pejtsik Károly**
fényképeszeti cikkek szaküzlete Budapest IV.,
Városház-utca 1. (Kosuth Lajos-utca sarok.)

HOFFMANN PÁL

Mészáros és hentes üzlete
Ferencz Jozsef tér

Ajánlja kitűnő prágai módon készített sonkáit Egy kl. ára nyersen fűs tölve 1 kor 60 fill. Főzve és kicsinyben kimérve klja 3 kor. tól 4 kor.-ig.

Kitűnő minőségű hái szappan, szárított kilója 60 fillér, frissen főzött kilója 54 fillér.

Selcher und Fleischhauer.

Empfiehlt besonders seine nach Prager Art zubereitete Schinken. Rohe Schinken per Ko. 1 Krone 60 Heller Gekocht in Detail per Ko. von 3 Kr. bis 4 Kronen.

Nagy raktár kerti bútorokból és olajfestményekből.

VAJDA J.

bútorgyári raktára
NYITRA, Par-utca 2.

A n. é. bútorvásárló közönség becses figyelmébe ajánlja dús választékú, szilárd és modern stílusú háló, ebédlő, uriszoba és szalón berendezésekből álló bútorraktárát ugyszintén saját készítményű kárpitos bútorait. Legelőcsőbb bevásárlási forrás!

Férfi szabó üzlet.

Ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe dús raktáramat angol és skót szövetekben. A legjutányosabb árban készítek a legújabb divatu szabással mindenféle férfi öltönyöket.

BERGMANN SIMON
Kovács-utca.

Herren Schneider

Beehre mich dem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, dass ich alle Sorten englische und Brünner Stoffe am Lager halte, und Herren soauch Knabenkleider nach neuester Façon nach Mass verfertige.
Hochachtungsvoll
SIMON BERGMANN.

Van szerencsém dús felszerelt bútorraktáromat a n. é. közönség figyelmébe ajánlani. A bútorok mindennemű stílusban saját műhelyemben készülnek, melyekért több évi jótállással kezeskedem. Ebédlő szalons hál szoba berendezésekből nagy raktárt tartok, vagy kívánatra, a legrövidebb idő alatt **részletfizetésre** a legkedvezőbb feltételek mellett készítek.

Butor raktáram szives megtekintését kérve,
vagyok hazafias tisztelettel:
KISSKA MIHÁLY,
műasztalos.
Galgóc, főtér.

A „Pálma Creme“

nem nevezhető titkos szépítőszerek, mivel festőanyagot nem tartalmaz, csupán az arczbőr épségben tartásához szükséges ártalmatlan anyagokból van összeállítva és azon előny jár, hogy az arczbőr tisztasága és bársonysimasága, folytonos használat által az aggkoruaknál is megmarad; mint házi szert használhatják gyermekek és felnőttek egyaránt.

A „Pálma Creme“ ára 1 K. 20 fill.
A „Pálma Szappan“ 70 fill.

***** Kadható: *****
„Szt. József“ gyógyszerháza Galgóczon.

SZUPERFOSZFATOT
stassfurti kaitot
szavatolt 12.4% tiszta káli 23.24% kén-savaskáli tartalommal
Stassfurti kálitrágyasót
szavatolt 40% tiszta káli 74.76% kén-savaskáli tartalommal.

Kovasavas-kálit (dohánytrágyázásra) továbbá mindennemű egyéb **mütrágyaféléket** azonkívül **Rézgálicot** (98-99%) Elismert kitűnő minőségben legelőcsőbban szállít a
„HUNGARIA“
Mütrágya, kén-sav és vegyi ipar részvénytárs.
Budapest, V. Fürdő-u.

Legjobb minőségű
hártya papir
Szold Jakab
könyv- és papir-kereskedésében
jutányos árban
kapható.
Das beste
Pergamentpapier
zum verbinden der Dunstobst-Gläser
ist in der Papierhandlung des
JACOB SZOLD
billigst zu haben.

Eredeti Singer varrógépek

családi használatra * * * * *
és
a gyártás minden szakmájához.
Díjtalan oktatás a divatos mühimzés összes műszakaiból.
Elektromotorok varrógéphajtáshoz.

Singer & Co. varrógép részv.-társ.

Lőrinczkapu-utca 10. **Pozsony** Lőrinczkapu-utca 10.
Fióközetek: Nyitra, Megyeház-utca 15. Trencsén, Főtér 8.

Deutsche Beilage des Wochenblattes „Galgóc és Vidéke.“

Original-Novelle des Galgóc és Vidéke

Reunion in Pöstyén.

Eines äusserst gelungenen, ja sogar prachtvollen Festes waren wir Zeugen am verwichenen Sontage. Lustig widerhallte die sonst Ruh'gewöhnte Cur-Park das fröhlichste Echo, was auf Erden vorhanden: silbernen Klang heiteren weiblichen Gelächters. Die erfahrenen, gesetzten Bäume erheben verwundet die gesprächigen Lauben. ja ist denn alles Rheumatismus und Lähmung der Gelenke durch den Pöstyéner Schlamm in einem Momente aus den menschlichen Beinen gerettet werden?!

Spas bei Seite: die allsontägige Reunion's bieten dem weltberühmten Pöstyéner Schlamm eine zu bedeutende Konkurrenz. Ja wenn es weiter so fortginge, können sobald die Thüren der Wannen-, Spiegel-, Schlamm- und anderartigen Kabinen geschlossen werden!

Doch lassen wir endlich die verzweifelte Resignation über die düstere Zukunft unserer Badeorfes: Pöstyén lebt, sie muss gedeihen (Herr Kapellmeister Fiala hat nemlich auf völlig befriedigender Weise dafür gesorgt in seiner „unsterblichen“ Composition: „Im Pöstyéner Schlamm“!) Wenden wir unsere Augen vielmehr zur erquickenden Aussicht welche uns der herrliche Blumenstrauß, gebunden aus bezaubernder Mädchen-Augen, bietet.

Alle Feen der Waag verliessen gelegentlich des Festes ihre weichen Wasser-Boudoir's um auf liebenswürdiger Art zu erbeuten in ihren Bazaren die zu Zwecken der Wohlthätigkeits — Göttin gefüllte Portmonné's, Gar überflüssig scheint es hier vielleicht zu bemerken, dass sich dieses „Geschäft“ — trotz der all'bedrückende pekuniären Verhältnisse — diesmal glänzendst rentierte

Um 1/27 Uhr Abends arrangierte das unermüdete Wohlthätigkeits — Comité unter gefälliger Mitwirkung des Fräuleins E. Wilke vom k. k. Hof-Burgtheater in Wien und des Opern-Tenores Mr. *Blieden* ein äusserst gelungene Theater-Vorstellung. Zur Aufführung gelangte dass ausgezeichnete Lustspiel: „Ich heirathe meine Tochter.“ Fr. *Wilke* spielte mit bezaubernder Kunst die Rolle Alice von *Lassen* unter stürmischen Beifalls-Kunden des vornehmen Zuschauer-Publikums. Die übrigen Mitwirker: Fr. *Richter*, die Herrn *Felix*, *Wreden* und *Ulrich* leisteten ebenfalls ihr Bestes; — auch Herr *Blieden*, welcher ein amerikanisches Schlummerlied und eine Arie aus der Oper „Der Bajazzo“ mit hochklingendem Tenor vortrug wurde mit gewaltigem Beifall begrüsst.

Um 9 Uhr Abends fand in Kur-Salon ein Concert statteem mit ein auf recht hohem Niveau stehendem Programme. Zuerst führte die Cur-Kapelle (Dirigent: H. *Fiala*) die ungarischen National-Hymnus auf, — sodann folgte die gelungene Humoreske des H. Dr. *Eugen Lelley*. Der hoffnungreiche Autor, welcher vom Vergnügungs-Comité mit einem Miniatur Lorbeer-Kränzchen überrascht wurde, wurde stürmisch beglückwünscht. — Herr *Poldi Spielmann*, der reichbefähigte junger

Klavier-Virtuose interpretierte nachher die XII. Rhapsodie List's, wie auch das Thema der harmonisch variierte ungarischen Volksweisen und wurde — sehr verdient — mit herzlichen Ovationen überhäuft. — Eine überaus reizende junge Dame: Fräulein *Melanie Spielmann*, Mitglied des Deutschen Volkstheaters in Wien rezitierte sodann die geistreichen Versen von Saphier, Kalbach und Stieler (die letztere in gelungenem oberösterreichischen Dialekte) und allgemein hörte man die Überzeugung, dass Fr. *Spielmann's* dramatische Kunst weit den Concert-Masstab überragte. — Den Epilog des Concert's bildete der Gesang der Solo-Sängerin an der kön. ung. Oper in Budapest: Fräulein *Mariska Semsey de Semsei*. Lieder von Abt und Goldmark trug sie vor mit meisterhafter Vollkommenheit (mit feinfühligem Discretion begleitet von Fr. *Leona Popper* aus Wien) Den unaufhörenden de capo — Rufen gehorchend trug sie dann (begleitet von unseren vortrefflichen. Zigeuner-Primas *Sándor Radics*) neue und noch neuere ungarische Volkslieder vor, mit echtem, lodernden Feuer und künstlerischem Wissen.

Nach diesem »pièce de resistence« des Concerts wurden die Sessel vom Saale geräumt und die tanzlustige jennesse d'oree occupierte die Räume des Cur-Salons zu Zwecken ihrer kön. Majestät: Terpsichoré. Schon dämmerte die goldene Morgenröthe, als die thatgierige Jugend den Schauplatz ihrer Heldethaten siegend verliess:

Die Namen der anwesenden Beute's können wir leider wegen Mangel an — Papier diesmal nicht verewigen. Doch konstatieren wir unserem Pflichte gemäs, dass das Jury des Schönheits-Wettkampfes die erste Prämie Fr. *Olga Kuffier* (Kis Doborán), den zweiten Preis Fr. *Pauline Löwy* [Vág-Besztercze] und den dritten Fr. *Elisabeth Hermann* [Wien] zuerkannte.

Fortsetzung folgt nächsten Sonntag am — *Anna-Balle*. Also au revoir morgen Abends — im Cur-Salon!

„Der adelige Herr Vetter.“

Episode aus meinem Leben.

* * *

»Na! Es soll mir nur noch Einer kommen!« — polterte grimmig mein Vater, als meine Schwester — eine schöne junge Frau von 24 Jahren den Scheidungsprozess gegen ihren Mann anhängig machen musste, und nach siebenjähriger Ehe mit einem allerliebsten Töchterlein, in das Elternshaus zurückkehrte.

»Na! Es soll mir nur noch Einer um meine Mädchen kommen, — der lernt aber fliegen!« wiederholte mein guter Vater wohl zwanzigmal, während er wie ein gereizter Löwe im Gemache auf und nieder stürmte!

Ich selbst kauerte während der ganzen Zeit, welche dem Rückzuge meiner Schwester in unser Haus folgte, in einer Ecke des Zimmer's mit meiner Puppe beschäftigt, welcher ich trotz ihrer langen Haare Männerkleider angezogen hatte. . . . Emanzipationsgedanken schlummerten schon damals in mir!

Ich freute mich umgeheuer über die

Drohung meines Vater's und lies meine emanzipirte Puppe einigemal durch die Luft fliegen, im Vergenusse des Vergnügens das ich erleben sollte, wen Einer fliegen wird, der um meines Vater's Mädchen kommt!

Meines Vater's »Mädchen« das waren eigentlich nur ich und meine Schwester:

In seinem gerechten Zorn gab und der Vater aber eine Kollektivtitulatur, denn meine Schwester war ja eigentlich kein Mädchen mehr, und ich allein repräsentirte noch kaum ein ganzes Mädchen. Ich war erst zehn Jahre alt, und körperlich gar nicht meinem Alter entsprechend entwickelt.

»— Es soll mir nur noch einer kommen!«

Diese Worte gruben sich mir wie eine schöne Verheissung ins Gedächtniss, und ich wartete mit Sehnsucht des Einen, der kommen sollte, — um mich oder um meine Schwester, — das war mir ganz gleichgültig da das fliegende Resultat sich ja in beiden Fällen gleich blieb!

Lange schien sich mein Sehen nicht erfüllen zu vollen; — ich hatte meine Puppe bei dem Flugversuchen schon mehrere Löcher in den Kopf geschlagen, und ihr Arme und Beine ausgerenkt, als mein munterer Geist plötzlich Verdächtige in der Luft zu wittern begann.

Meine Schwester bekam nemlich häufig Vorladungen auf das Tribunal, wo ihr Scheidungsprozess io langweiligster Weise verhandelt wurde.

Sie war eine sehr kouragierte junge Dame; Herz und Vorstand hatte sie am rechten Fleck und das Zünglein auch! — Mancher Staatsanwalt hätte sie darum beneiden können.

Nannte sie ja mein Grossmütterchen nicht umsonst schmeichelnd: »Unsere Philosophin von Paris.«

Sie brauchte keinen Advokaten, — sie war sich selbst der pffigste Rechts verdreher — ah! Pardon: Vertreter! — Deshalb ging sie ohne einem Advokaten zu den Verhandlungen, bis sie eines schönen Tages, — doch das will ich hübsch langsam der Reihe nach erzählen! Wir haben ja Zeit!

Also wis gesagt, ich begann plötzlich Verdächtiges zu wittern, als meine Schwester eines Tages ausnehmend erregt von dem Tribunale kam. . . .

Ihre Wangen glühten, ihre Augen blitzten, ihre weisse Stiren zog sich kraus während sie den Muff rechts, den Mantel links, den Hut auf den Kasten, und sich selbst in ein Fauteuil warf.

»— Na! na! Marie!? Was fehlt dir denn? Hast du am Ende gar den Prozess verloren?« frug meine gute Mutter erstaunt, indem sie von ihre Arbeit aufblickte, während ich mäuschenstill in meiner neuesten Lieblingsresidenz: unter dem Tische, sass.

»— Ach!« replizierte sie ärgerlich. —

»Damit geht's gut, aber. . . .«

»— Nun? Was aber?«

»— So ein unausstehlicher Mensch gibt mir schon seit Wochen keine Ruhe. Kaum trete ich auf die Strasse, so ist er schon da, und fängt sich mir an wie eine Klette!

— So? das ist ja sehr schön von dir meine Tochter dass ich davon erst heute erfahre. . . .

(Fortsetzung folgt.)

Theater in Pöstyén.

Das Referat über die dieswöchentliche theatralischen Ergebnisse mussten wir wegen Anhäufung unserer Manuscripte verschieben. Doch fühlen wir uns bewogen unser w. Publikum aufmerksam zu machen, dass die deutsche Saison schon am 31 d. endet und also nur eine geringe Spanne Zeit übrig bleibt für jene, die beim Schemel der deutschen Muse ihre Zerstreuung finden. Jedenfalls muss hier constatirt werden, dass H. Direktor Adolf Rosée bisher sein Bestes that, um die Sympathien der Pöstyéner Kurgäste für sich völligst zu gewinnen. In diesem Sinne empfehlen wir also die vorstehende letzte Theater-Woche in gen. Unterstützung unserer Theater-Freunde.

Wochenbericht.

(Todesfall.) Dieser Tage starb in Pozsony der gewesene Nyitra Kaufmann Filberger Ernő in seinem 60 Lebensjahre. Zwei Söhne des Verbliebenen sind Herr Filberger Vilmos Bankbeamter in Nyitra und Herr Dr. Filberger Gyula Oberstuhlrichter in Privigye.

(Dilettanten Vorstellung.) Am 19-ten l. M. arrangierte die hiesige Jugend für wohlthätige Zwecke eine mit Tanz verbundene Dilettanten Vorstellung, die in jeder Hinsicht glänzend verlief. Die Mitwirkenden sorgten mit Feuereifer die erschienenen Gäste zu befriedigen und ihre Bemühungen wurden auch durch glänzenden Erfolg gekrönt. Das Programm war Folgendes: Zuerst wurde der mit Petőfi's Tod betitelt Akt aus „Hadak utja“ vorgetragen. In der Titelrolle zeichnete sich Herr Stefan Schwitzer aus, auch die beiden Honvéds: Herr Julius Rottenstein und Julius Rosenfeld waren in guten Händen. Darauf folgte der von Herrn Alexander Lenkei verfasste Schwank: „A ki másnak vermet ás.“ So den Mitwirkenden: Herr Julius Galgóczy, Julius Rosenfeld, Julius Rottenstein und Alexander Müller so auch dem Verfasser regnete Applaus. Nach diesem declamierte Fr. Helene Zweig, mit anmuthigen und auch hervorragendes Talent verrathenden Vortrage. Zuletzt gelangte das Lustspiel „Der Bär“ zum Vortrage, in welchen sich so die Hauptdarsteller Fr. Stefanie Adler und Herr Julius Rottenstein so auch in der Nebenrollen Herr Stefan Schwitzer, auszeichneten. Hierauf folgte der Tanz an welchen sich Jung und Alt fröhlichst beteiligte bis in die Morgendämmerung hinein. Das Bemühen der Arrangeure wurde auch durch eine glänzende Einnahme gekrönt. Figura docet.

(Unfall.) Herr Dr. Franciscy Lajos unternahm eine Studienreise nach London und hatte gelegentlich einer unterirdischen Fahrt das Unglück, dass ihm ein Funke in's linke Auge fiel, was ihn eine derartige Verletzung zuzog, dass er die geplante Reise unterbrechen und die Rückreise nach Nyitra antreten musste.

(Theuerung der Lebensmittels) In den heutigen schweren Zeiten, wo man jeden Heller wohl ansehen muss, bevor man ihn ausgibt, — können wir nicht schweigend mit ansehen, wie die Preise der Lebensmittel auf unserem Platze durch Unfug in die Höhe getrieben werden, — natürlich auf Kosten des consumirenden Publikums. Einzelne arbeitsscheue Individuen, Vermittler, deren Ziel es ist, mit wenig Mühe und in kurzen Zeit Geld zu verdienen, sind schon in den frühesten Morgenstunden bemüht die für den Platz bestimmten

Consumartikel als wie Grünzeug und andere Vegetabilien besonders aber Geflügel, Eier, Ferkel und andere Lebensmittel zusammen zu kaufen um diese in 1—2 Stunden an die Consumenten wieder zu verkaufen — natürlich recht theuer; So kommt es dann, dass das consumirtende Publikum seinen Bedarf nur mehr aus zweiter, wo nicht aus dritter Hand erhält. Es ist dies der reinste Wucher, welchem gesteuert werden muss. Eigentlich ist an diesen Misständen die Behörde Schuld. Es müsste, gemäss einer bestehenden Verordnung, strengstens darüber gewacht werden, dass keinerlei Wiederverkäufer und Vermittler die für den Platz bestimmten consumartikel vor der Zeit kaufen dürften, wodurch das Publikum den Bedarf direkt, aus erster Hand erhalten würde, — ist doch der Marktplatz zu diesem Zwecke da! —

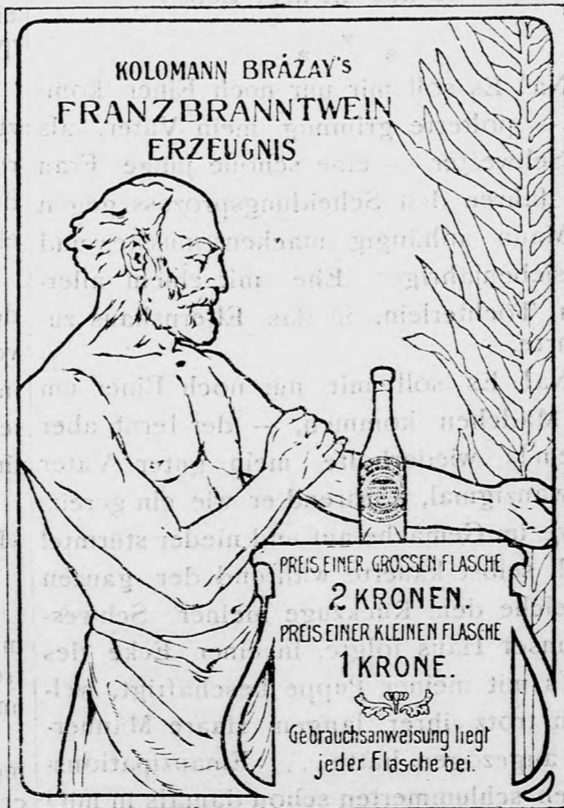
(Philoxera) Wie wir hören, soll in unserer Gegen die Philoxera bemerkbar sein, oder wenigsten sind derartige Anzeichen, aus welchen man auf das Vorhandensein dieses verderblichen Insektes schliessen kann. Es kann daher nicht genug betont werden, dass die Weingartenbesitzer wohl auf ihrer Hut sein und die Sache nicht mit gewohnter Gleichgiltigkeit betrachten mögen, — es ist vielmehr angezeigt, dem Übel sofort energisch entgegen zu treten, und die Verbreitung der Philoxera durch Spritzen mit Kohlenpulver zu verhindern. Übrigens dürfte auch behördlich eingeschritten werden, im Falle als das Vorhandensein der Philoxera in unseren Weingärten constatirt werden sollte, — in dessen ist es Pflicht jedes Weingarten Besitzers auch seinerseits das Möglichste zur erfolgreichen Abwehr beizutragen.

Demnächst wollen wir uns mit der Beschreibung der Philoxera nebst einer Anleitung zu seiner Bekämpfung eingehender befassen.

Repertoire des Curtheaters in Pöstyén.

Samstag den 26: Rothe Robe, Sonntag den 27: Bocaecio, Montag den 28: Mme Bonivard, Dienstag den 29: Landstreicher, Mittwoch den 30: Heiratsnest, Donnerstag den 31: Drei Wünsche als letzte Vorstellung in dieser Saison.

Blumenfreunde. Die Anwendung von „Florol“ Blumendünger-Extrakt erzielt eine wunderbare Wirkung auf Entwicklung, Farbenpracht und Geruch der Blumen. Per Post franco gegen 1, 2 50 oder 4 Kronen durch Paul Waltersdorfer, Droguist, Budapest, Kerepesi-út 8.

Ich habe die Ehre, dem hochgeschätzten Publikum zur gef. Kenntniss zu bringen, dass ich meine seit Jahren bestehende Weiss- u. Schwarzbäckerei — Hauptgeschäft Wiesengasse, Filiale im Silberer'schen Hause — vom heutigen Tage an auch mit einer

Zuckerbäckerei

versehen habe.

Mein Hauptbestreben wird sein, dem p. t. Publikum sowohl durch Güte der Waare, wie auch durch wohlfeile Preise zu dienen. Ich habe einen vorzüglichen Wiener Zuckerbäcker akzeptirt u. bin daher in der Lage allerlei Aufträge für häusliche Feste u. dgl. prompt u. f. inst auszuführen.

Hochachtungsvol

Emanuel Wild.

Bäckermeister.

Prämiirt mit der goldenen Medaille.

1901 Paris, Nizza, Berlin 1901

Hoflieferant Sr. kön. Hoheit d. Fürsten v. Bulgarien.

Gravé's

Pöstyéner Rheuma-Fluid

einig sicher schmerstillend wirkendes

Präparat.

***** Anzuwenden gegen *****

Gicht, Rheuma, Ischias neuralgische

***** Leiden etc. *****

Niederlage.

Apotheke zum „heiligen Josef,“ Galgócz.

Preis 2 Kronen

***** Prospecte gratis und franco. *****

Wichtig für Obstproduzente.

Absolut sicheres Vertilgungsmittel gegen Raupen

1 Paket genügt auf 50 Liter

Bäume sind mittelst Hydro- nethe zu bespritzen

1 Paket 40 Heller

Zu beziehen durch die Apotheke zum heiligen Josef in Galgócz.

„Viktor“ Heilpulver das beste Mittel gegen alle vorkommenden Krankheiten des Geflügels

1 Paket 50 Heller zu beziehen durch die Apotheke z. heiligen Josef in Galgócz.

Slovenská príloha ku tidenne vychádzajúcemu časopisu

„Galgóc és vidéke“

Koštuje 2 fillére.

Chosen čítania.

Telo bi zme ho ku práci schopné, čerstve, zdravé udržali, udržujeme po najprv jedlom, ktere dva tri rázi denne bereme do seba, po druhé napojom kteri pozustávať má z vodi a veľmi málo vína — piva, po treté z čistením alebo umiváním, kúpáním a obliekáním. Tito su prostriedki ktere telo ľudské udržuju.

Človek ale pozustáva z tela a duše. Jestli telo požaduje opateru, tak iste potrebuje aj duša pokrm, bi v človekovi účinkovat mohla.

V zdravém tele zdravá duša, ale nezdravá duša robi aj telo nezdravé a preto jestli sa staráme o telo starajme sa aj o dušu lebo jestli sa o dušu staráme už sa staráme aj o telo.

Dušu, je nesmrteľni duch, brez ktere ho ani mislet ani žit nemožeme.

Dušu bi sme jú ku práci schopnú učinili a zdravú učinili, udržujeme, pe-najprv z viery, do druhé z rozveselním misle, po treté z čítáním.

K vivinutiu sa osvety, k z dokoná-leniu cvičenosti ľudského pokolenia za-iste nikto na svete tolko neučinil jak Guttenberg kterému dakujeme viná-lezek knih tlačenia sposobu. Ale aj tolko zlého a nešťastia na svete nikdo nezapričinil jak Guttenberg z vinalezkom knih tlačiarstva. Čudno že je tomu tak.

Jako ale ma každá vec svoje dobré vlastnosti, tak má aj zlé, jak môže kaž-da vec človečenstvu ku chosnu tak može aj ku škode bit, od nás závisi kтеру ces-tu si vibereme kteri sposob si vibereme aj v čítaníu, ved mi možme aj dobré aj zlé knihi čitat.

Jak v šetkom zli duch pichne sa všade tak sa aj do knih vrije a zlim duchom nadknuti ľudia pišu len zlé kni-hi, ktere človečenstvu len zahubu a z-kázu prinášaju a ducha kázia tim aj telo ľudská marniac, dobré knihi ale z-dokonaluju ducha zeslachtujuc ho aj te-lo obživuju.

Istá vec nastane ta otázka že čo máme čitat bi sme sa duševne zdoko-nalovali, ked vidime tisice knih a spi-óv, ked nás handlieri tak rečno obsipaju knihámi spisi a novinámi, jedni lacnejšie jak druhé, jedni švarnejšie vi cifru-vané vi lizané jak druhé.

Čítajme vždi knihi spisi a noviní také ktere su v duchu naboženském pi-sané, čítajme vždi spisi kniki a noviní ktere národném smere účinkuju a pisa-né su.

Je sice pravda že tažka vec je sa takému človeku kteri neni zbehlí ve vi-bierani takiehto spisov viznat, ale však je tam učitel notár a knaz tito zaiste nám daju do rúk knihi spisi a noviní také, ktere

nám len ku zeslachteniu duše slúžit bu dú ale aj len služit móžu.

Nikdi nepočuvajme na chválu kтеру knihi spisi a noviní o sebe pišu, nikdi nepočuvajme na chválu neznámich ľudí kteri nám knihi spisi a noviní odporu-čaju lež vždi len od známich vieré vlasti oddanich mužov prijmime radu.

Velmi dobri prikklad nam o chosne čítania podáva jeden spisovatel našej vrelo milovanéj vlasti uherskéj Széchényi (čítaj Sécéni) kteri pravi; človek kteri čítá kniki a noviní je tak jako cestovni kteri po vrchoch chodi a krásni vihľad ma na vse strani, človek ale kteri neči-ta je jako cestujuci v uzkej doline kteri vidi len nebo, zem a cestu pred se-bu a za sebu.

Duša človeka je taká jako zem, obrabat jú mosime ináč zaroste zelinu zlich náklonosti.

Naj novšie aj minister osvety začal zakladat knižnice obecne ktere velmi lahko móžeme si vipitat a ktere istotne len z dobrich, užitečnich a nabožno u-horsko vlasteneckich knih a spisov po-zustávajú.

Spev.

Staro dávné prislovie pravi že kto nemiluje spev, žart a kvetini to neni dobri človek. A veru je tomu skoro tak. Žiaden národ na svetete neni tak

Poklad povedáček uhersko národných.

Dla Tóth Béla z uherského
H. P. S.

Liek na bolave oci.

Kovácsóczy Farkas kancellár 1593-tém naviédol Báthori Zsigmonda vodcu, bi sasských knazov obtažil z dánú a abi si pre seba žiadal z desatini kтеру lud te-di z nášal štvrtu čiastku, čo sa aj stalo.

Darmo sa knazi odvolávali na jeich starodávné právo, darmo ukazovali svoje kráľovské listini, kancellár Kovácsóczy ani ich nechcel prečitat, stím sa viho-várál že ho oči bolá.

A čo pravili knazi? — — —

Snád poslali fiškálóv k veľkému pánu?

— — Snad dali čitat listini, ked ho oči boleli? — — Ach nie. Z takima

darebnicami nezačinali. Radnej vihojili oči kancellárové. Poslali mu ossemdesat zlatich čo teđi veľki peniáz ból, a boli uzdravené oči jeho, ked ich odčital, pre-riednúc knim; Dvojěj cti hodni páni! Čul už dokonále vidim, tak zretedelné pismo máte že čul ani sám vodca ne-može proti vám ništ učinit.

Ešče pozostáva čierna polievka.

Velki Sulejman sultán turecki v Bu-díne ból pánom roku 1541.

Augusta 29-ho povolal veľkého ne-prátela turkóv Török Bálinta k obedu kteri ništ netušiac sa aj dostavil.

Nebolo konca kraja hostine jedlo za jedlom nasledovalo, Sultán neprestal ponukat hosta svého a tak laskavi a sladki ból knemu jak kedbi ani neprate-li neboli. Ked ale obed nijako konca nebral, začal sa Török nedobre citit a radnej bi sa ból videl bar kde jak pri obede sultána;

Začal velmi dakuvat Sultánovi za pohostinnost a odebieral sa. Sultán ale mu pravil;

„zostan, zostan ešče, prinde čierna polievka.“ —

Dobro srdečni Török si mislel že naozaj dostane toho nového jedla lebo nápoju tureckého, kteri teđi začali turci ešče len oblibuvat, tojest že prinde či-erná káva, ale len chitro sa dozvedel jaká je to čierna polievka. Vrutili sa do izbi turecki vojáci chmatli zviazali Tö-rök Bálinta a uchopiác ho na kona ani nepostáli snim až po Konštantinneapól hlavné turecké mesto, kde chudak vita-žni bojovník Török Bálint ve vazeni sedem veži menuvanem aj dokonal.

Šťastlivi hráč.

Pri dlhom vojánském obliehání mes-ta, Prahi tak sa minuli Mátyás kráľovi penážki, že ani žold vojsku svojému ne-vedel už platit a vodcové vojska sa po-čali už búrit.

Zamisleni prechadzal sa po tábori až v jednom šátore počul hlasí.

Išol tam a načúval.

„Štiricat dukátov“ — pravi jeden hlas, potom zostalo ticho až o chvílu pravilo vac hlasov — „vihral.“ —

Mátyás král sa usmál, teđa tam sa na peniáže hraju a žalujú sa že mosa núdzu trpet lebo nedostávajú žold, mis-lel si. Vstúpil do šátora a videl že okolo stola sami vodcove sedá a hraju, ze za-čatku ho ani nezbadali potom ked ho uzreli poskakali hore, Mátyás jich ale uspokojil a povedal im;

— „dobrú zábavu prajem, panove.“

Tito všetci boli pomuteni čo maju robit. —

— „Len pokračujte ve hre a ked dovolite aj já sa zahrám,“ — a sadnuc král počal hrát.

Na tolko mu žčastie priaznilo že do rána desat tisíc dukátov vihral, z kterich viplatil vojsku sremu žold.

Hru ale celému vojsku zakázal.

spevavi jak náš národ uherski. Na skalnatich horách v hlbokich dolinách hornouherska tak sa ozívá spev mladencia a devi jak na dolno uherska pustatinách, prišćela dolno uherského juhása akurát tak znie jak juhása na horách a kalibách.

Ve vlasti našej miléj uherskéj není príležitosť, — či starí či mladí, či bohatí, či chudobní, či žena či chlap, či mladenc a či panna — že bi sa odhodili od spevu.

Hej! a jak bolestně znejú mnohé naše píesně až sa srdco trase, naproti ale jak ohnivě píesne vieme spievat po smutných píesnách, nuž ale ved je to vždi tak po smútku radost.

Nuž a či bi sa našol človek na svete že bi povedal že národ uherski je zli ľud? — není veru. Nedávno chodiác v krajine našej Anglicki gazdovia skusujúc pomeri naše gazdovské v jeich novinách keď prišli domov zdelili, že tak milého, vďačného, pohostinného, pracovitého, spokojného, a veselého národa na svete není jak je národ uherski. Obvzlaštne sa čuďoval! nad robotnickim stavom. Nemecki a ini robotnici keď su po práci pošmúrno hnevliivo sadnú k jedlu málo, hovorá a bár snád zle nemislá, odporne viziérajú. Uherski robotnik či pred prácu, či pri práci, či po práci, či pri jedeni vždi je veselí vždi šćebotní, vždi do spevu a do tancu hotoví. —

A tak je to aj dobre ved nech nás Boh chrání od zléj vóle Dotál je dobre snami dokál ten poklad národní máme jak bi sa ten začal tratit beda chudobe beda aj národu.

Spievaj že si spievaj

Spevavé stvorenie

Nech je spev najmilšie

Tvoje potešenie.

Vízvánie.

Všech přátelov chudodného ludu, všech opravdivích vlastencov uherských ictive vizíváme bi naše novinky, které uhersko vlasteneckém smere na zeslúchtenie spoločonskeho života, na rozšćerenie pravého hospodarenia a na popravu stavu remesebníkov a robotníkov sa namahajú, čo v najšćirších kráuhoch rozšćirovali a stímto nás vnašom namahání podporovali.

Mi bez všćetkého zisku usilujeme sa vitknuti ciel dosahnúť čo sa nám ale zaiste len s podporu obecnstvá móže podarít.

Predplatna cena je:

na celi rok 10 korún

„ pol roka 5 „

„ šćvrt „ 2 kor. 50 fill.

Sama sloaenska príloha po 2 fillére sa predává.

Predplatki maju sa poslat na počtovéj poukažke „Galgócz és Vidéke“ kiadóhivatal Galgóczon.

Správí a dopisi vďačne prijímáme a aj v novinách zdelíme.

Novini naše z vďačností zdelá z vidieku zaslané dopisi jestli také pre všeobecné a spoločenské zaujmi sa hodé.

Vďačne prijímeme aj ponosi žalobi spoločenských zaujmov take aj zdelíme keď z oboch strán o veci sa presvedčíme.

V súdnych záležitostí na kolko to zákon povolí vďačne zachádzáme a na listi kterim su počtove marki pripojené z obratnu počtu odpovedáme.

Obvzlaštni vzor bereme na remeselníckí a robotníckí stav kterich zaujmi bránit a zastávat prvu povinností si kládeme.

Slovenská príloha našich novin aj osobitne je k dostanu a koštuje na šćvrt roka s počtu do domu 60 fill. na pól roka 1 kor. 20 fill. na celi rok 2 kor. 40 fill. Kto má čo napredaj alebo chce nečo kúpit. tež aj oznami v našich novinách najlacnejšie zdelíme.

Chiri miestné a z okolia.

(Pán ališpán) Markhót Gyula b. m. 22 a 23 prezrel hlavno služnovsky úrad a predstavenstvá mesta kancellárie a úplne súc spokojni z vedenim úradov veľmi pochvalne sa vislovil. Ačkolvek sme boli dokonále presvedčeni, že v úrade hlavno služnovském najvšći poriadok panuje predca nás teší že nás pán ališpán navšćivil a naše presvedčenie potvrdil z jeho úplnu spokojnosť.

(Generál Jahl) od pluku honvédskeho s Pozsonyu sa v Galgóczu z držoval a prezíral cesti mosti okolia, prezíranie zaiste spojené je z vojanskima cvičeniami které na našom vidieku cez Augustus prevedené bit maju.

(Vojsko) malo 1800 mužov 81 oficiérov z patričnim služebnictvom a komi to jest celi regement 76-ti do Galgóczu na dlhší čas prinst. Dľa naridená vrchného tieto cvičenia vojanské nie okolo Galgóczu ale okolo Aššakírte vidriavane budú a vojsko aj tam sa usíedli. Do Galgóczu len 6-ho Augusta večer dorazá a 7-ho ráno dalej sa pohnú.

(Cesti) obvzlaštne tak zvané rinni na cestách v Galgóczu su tak povmieľane že veru bi cestovni komisár sa mohol postarat o vipravenie, za tie penáze čo na cesti platime možme nečo lepšého obćakávat, lež abi si človek jazik odkúsol na sekoch. Kto dobre nevidí nech sa lepšie prizre.

(V Galgóczu) sa mosi chvala Bohu ludom dobre viest, lebo každú noc do jednej, druhéj hodini nesmierne spevi ba čo vác ručania počut po ulicách. Naj novšie aj panički chodá ze spevom v noci po ulicách, no istá vec že ze svojima mužičkami. Že toto vrchnost nećuje, nuž čo mosi vrchnost všćetko čut a všćetko videt. Dost je keď druhi obćani kterim sa tak dobre ne vede to počuju a spat nemohúc maju príležitosť rozmišľat nad svoju biedu.

(Novinkárom) keď nastane uhar-kovi čas, nemaju čo pisat, pišú o čase. Nuž unás bi to ani tak nebolo len že je to predca už moc, že bár aj božieho požehnáná sa ukazuje na rolách, čo nam je to hodné keď ze dna na den prší a tu malú živnosť nemožme domov dostat.

(Záver) psov kteri ból skrz besnotu psov naridení 26-ho t. m. prestane. Preto ale opaternosti nezbivaj.

(Statečni) remeselník. Hankéch István už vácéj rázi trestani krajćir čul obivatel v Galgóczu, prevezne šati chlapské na pucovanie, ktere obćajne ani nevípucuje len rovno do záložne nese, peniažki zdvihne a mine. Aj čul Pán Szécsényi dal si vipucovat 60 korun hodné šati, které Hankech obćajnim sposobom do záložnej v pucoval. Keď vrchnost vie jeho predešlé živobitie a jeho odtalto neodšćupuje; ale aj všeobecne známé je jeho pucovanie šat, predca sa nájdú baleki čo sa od neho daju chitit.

Dochovávanie hidu, ktoré hlav-

ním dóchodkom gazdinéj má bit často obtaží to, že na jar, vlete a jaseňi hid vikape, a naše radosti a víhľadi na chosensa rozplínú. Velmi ľahko ochránime náš hid od kapálu, keď hidu mesačne z tak nazvaného prášku „Viktor“ který nie len už nezdravé zvieratá uzdravuje, ale aj zdravé od onemocnenia ochráni. Naša povinnosť je našim vďačnim čítateľom jak skrz vibornosť, tak skrz ľacnosť znameniti prášok im odporučat. Pre 20 kuskov hidu jeden prášek koštuje 50 fillérov. Jako sa to má dat hidu to je pripojené na cedulke.

K dostánú je len v apatéke u pána **Török Gyula** v Galgóczu.

Isto a silno u činkujuci stroj na vikorenenie húseníc z ovocnich stromov, ruží a ovocích kričkov.

Sposob upotrebenia.

Jeden prach najprv v jednom litre vodi dobre rozmiešáme a potom do suda aneb šafa z 50 litrami vodi pri dobrém miešání spojime.

Z túto tekutinu stromi ruže a kriki pred kvetom dva rázi cez šćtyri tídne fajnovy pokropime, merkujúc nato abi sa topo dáždi stalo bi nám to dáže neznil.

Pri kropení často miešajme v sude zarobenú tekutinu. Perenospórové sikački su ktomu velmi rúče.

jedon prášek stojí 40 fillérov.

k dostánú u **Török Gyula**

v apatéke

ku sv. Jozefu

Galgócz.